

har været saa stor, at man endog ikke har kunnet udjævne den ved fortrinnsvis at tage Mandskabet til Søværnet, Livgarden, Rytteriet og de særlige Baaben fra de Kredse, der havde det største Antal Værnepligtige. Hvor stor en saadan Forskiel kan være, vil ses af den nedenstaaende Opgivelse af, hvormegent Mandskab der i 1872 var tilbage for Fodfolkets Batailloner i de forskjellige Halvbrigadefredsse, nemlig:

1. Brigades	1. Halvbrigade	994 Md.	56 pSt.
	2. —	777	— 44 —
2. Brigades	1. —	942	— 54 —
	2. —	804	— 46 —
3. Brigades	1. —	506	— 64 —
	2. —	896	— 36 —
4. Brigades	1. —	689	— 49 —
	2. —	719	— 51 —
5. Brigades	1. —	631	— 45 —
	2. —	782	— 55 —

Disse Tal ere veltalende nok til at vise Nødvendigheden af en Forandring i dette Forhold. Naar man undersøger Fordelingen af Værnepligtige til Fodfolkets Batailloner i alle Aarene fra den Tid, Hærloven traadte i Kraft, vil det endvidere vise sig, at det snart er en Brigades første, snart dens anden Halvbrigade, der har faaet flest Rekrutter, og at Antallet har bevæget sig fra et Minimum af 434 til et Maximum af 994, saa at en Rekrutbataillon har faaet flere end dobbelt saamange Rekrutter som en anden. Men paa denne Maade kan Mandskabets Uddannelse ikke blive lige fyldestgjørende ved alle Afdelinger, thi den større Rekrutbataillon har ifkun det samme Befalingspersonale som den mindre. Der fremstaar derhos endnu en anden betydelig Ulempe, naar en Bataillon faar en meget stor Rekruttgang. Som det vil erindres, er den Uddannelse, som Hærloven har fastsat for Fodfolket, bygget paa en Rekrutskole, der afsluttes med Leirovelse i det andet og det fjerde Aar; vorer en Bataillons Rekruttgang til en Størrelse af f. Ex. 994 Md., bliver denne Uddannelse delvis illusorisk, thi det bliver ikke engang muligt ved den første Leirovelse at medtage alt Mandskabet, uden at overskride den for

Bataillonerne foreskrevne Styrke af 800 Undercorporaler og Menige, og der vil ikke, som paaregnet, kunne indkaldes noget Mandskab af ældre Aargange; hvergang denne stærke Rekruttgang indtræffer, vil der altsaa ved de paagjældende Batailloner findes Mandskab, der aldrig har været i Leir — et Forhold, som strider mod Hærlovens Tanke.

Men ikke blot i Halvbrigadefredsene har der vist sig en uregelmæssig Bevægelighed i den værnepligtige Masse, der gjør det meget uheldigt at hente de enkelte Afdelingers Rekruttering fra dem; selv i Brigadefredsene har Udskrivningsmassen været meget forskjellig, og de sjællandske Kredse have navnlig givet et meget større Antal Værnepligtige end de andre; skjøndt man ved Afgivelse til de andre Baaben har søgt at bøde derpaa, har man dog ikke kunnet forhindre, at Fodfolkets Batailloner paa Sjælland gjenneegaende have faaet flere Rekrutter end Bataillonerne paa Fyn og i Jylland. Man kunde nu vistnok ved en ny Beregning og en deraf følgende Omlægning søge at tilvejebringe lige store Brigadefredsse, men Erfaringen har vist, at, om der end det første Aar opnaaedes en nogenlunde tilfredsstillende Ensartethed, er Udskrivningsmassen saa foranderlig, at de samme Ulemper, som ere fremkomne ved de nuværende Brigadefredsse, snart igjen vilde træde frem. Der er da neppe nogen anden Udvei, naar man vil blive saa nær som muligt ved Hærloven som det engang givne Grundlag, end at beholde Landets Inddeling i 5 Brigadefredsse, men gjøre en af dem saameget større end de andre, at den kan tjene til at udjævne Forskjellighederne i de aarlige Udskrivninger fra de andre; det ligger nær hertil at tage den 1ste Brigadefreds og da særlig at anvende det i Kjøbenhavn udførelse Mandskab til denne Udjevning, da det af flere Grunde vil være ønskeligt at kunne fordele en større Deel af dette over hele Hæren. Disse Værnepligtige have nemlig paa den ene Side mange udmærkede Egenstaber, hvoraf samtlige Hærens Afdelinger kunne drage Nytte, men de savne paa den anden Side nogle af de Egenstaber, der gjøre Landboerne til fortrinlige Soldater, og det er derfor na-